

[A. C. D. Petersen.]

prioritetshavere! Jeg synes, det var en daarlig Sammenligning, den højtærede Landbrugsminister dør anvendte, for hvad er det, der er sket med de Prioritetshavere, som er Indehavere af Førsteprioriteter? Der er sket det, at den Førsteprioritet, der er baseret paa Laan i Banker og Sparekasser eller hos private, er i Dag den samme, som den var før i Tiden. Men den Førsteprioritetshaver, der hedder Staten, har i den Tid, der er gaaet, hvor Krisen stadig er blevet stærkere, undladt at gaa tilbage til det, som var Førsteprioritetsanlægget i de normale Tider. Staten, Lovgivningsmagten, benyttede Lejligheden under Konjunkturstigningen til at forhøje sin Førsteprioritet i Ejendommene begrundet i Konjunkturstigningen, men i Dag, da vi, som kræver Nedsættelse igen, staar og paaviser den Konjunkturedgang og den Nedgang i Formueværdierne, der nu er sket, da siger Staten: Nej, nu har vi faaet fat, Bordet fanger, og vi gaar ikke fra den Interesse, vi har i at kræve vor Førsteprioritet betalt til sidste Hvid, for den ligger heldigvis foran alle de andre Prioriteter. Det er her, jeg synes, den højtærede Minister gør sig skyldig i en Misforstaaelse, hvis den højtærede Minister mener, at de forskellige Førsteprioritetshaveres Forhold overfor deres Debitorer kan sammenlignes, og derfor stiller jeg igen det Spørgsmaal til Ministeren: Er det virkelig Ministerens sidste Ord i denne Sag overfor Landbrugets Krav om en bedre Landbrugsrentabilitet, at Ministeren ikke vil yde sin Medvirkning til, at man kan faa de 3 Gange forhøjede Førsteprioriteter, som Staten gennem Ejendomsskatterne har i Ejendommene, nedsat? Er det virkelig Ministerens afgjorte Formening, endeligt trufne Afgørelse, at det Forsøg, der af Lovgivningsmagten med Held er gjort paa at faa saadanne Produktpriser frem, at visse Bedriftsgrene kunde blive rentable, slutter med det, der nu er sket, og at man ikke vil gaa videre? Hvis det er den højtærede Ministers sidste Ord i denne Sag, kan jeg paa nærværende Tidspunkt ikke ytre megen Velvillie overfor den højtærede Ministers Forslag, for det er en given Sag, at saa er disse Forslag kun Døgnværk og hjælper ikke, som der kunde og burde hjælpes. Men jeg kan ikke tro, det kan være muligt, at Ministeren stiller sig saaledes. Jeg maa endnu en Gang udtale mit Partis Velvillie overfor den Henstandslovgivning ogsaa paa dette Omraade, naar der paa lige Linie dermed fra Lovgivningsmagtens Side træf-

tes saadanne Foranstaltninger, at de tilbagevendende Gældsforpligtelser, naar Henstandslovgivningen ophører, kan klares.

Til Slut vil jeg bede den højtærede Minister om ogsaa at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der fra mange Sider ude i det private Liv klages over den Langsomhed, hvormed Akkordordningerne fremmes. Derved gaar der Værdier tabt; Mennesker gaar saa længe i det uvisse, at deres Sindsstemning, som allerede er stærkt angrebet, trykkes yderligere. Jeg beder den højtærede Minister gennem sin Administration af Lovgivningen søge at fremme Afgørelserne mest muligt, saaledes at Akkordordningerne ikke tager længere Tid end højest nødvendigt.

Holdgaard: Da jeg har forstaaet, at det er Hensigten at henvise det foreliggende Lovforslag til Behandling i et Udvalg, finder jeg det formaalsløst, at vi her bliver ved at tale vidt og bredt om Ting, som i Virkeligheden ligger noget udenfor Lovforslagets Rammer. Jeg skal derfor kun søge kort at besvare nogle Udtalelser, der er blevet rettet til mig.

Det ærede Medlem Hr. Fuglsang sagde i Gaar, henvendt til mig, at Venstre havde det ikke saadan, at man gik ud og mistænkeliggjorde Lovgivningen, saaledes som vi gjorde med Hensyn til den solidariske Driftslaaneforening. Jeg ved ikke, om der er nogen, der er rejst ud og har mistænkeliggjort den. Jeg for mit Vedkommende har i de Kredse, hvor jeg er kommet ud — og det er jo da i nogle Kredse —, sagt, hvad Sandheden er om dette Spørgsmaal, foreholdt Folk, hvilke Vilkaar og hvilke Forpligtelser de gik ind under, for at de selv kunde tage Ansvaret, og jeg er i Dag glad ved at have gjort det saa klart, som jeg har, for det har vist sig, at vi saa rigtigt paa det, naar vi sagde, at det var en forfejlet Lovgivning. Det har vist sig derigennem, at Finansudvalget allerede i Fjor fik Henvendelser fra disse solidariske Driftslaaneforeningers Landsudvalg, gaaende ud paa, om vi ikke kunde være dem behjælpelige med at faa dem fritaget for de solidariske Forpligtelser, som Venstre og det konservative Folkeparti havde faaet dem listet ind i.

Til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har jeg kun den Bemærkning, at naar jeg i Gaar fremsatte den nævnte Udtalelse angaaende Opretholdelsen af de tusinde Hjem, skete det under Hensyn til den samlede Kriselovgivning, vi har gen-